

РЕШЕНИЕ

№ 10625

гр. София, 27.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **1421** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от процесуалния представител на директора ТД Митница С. , срещу Решение № 3433/22.07.2024г., постановено по АНД № 12547/2021г. по описа на Софийски районен съд, НО, 97-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП № 355/2020 г., издадено от с. д. Директор на ТД Югозападна. на Агенция "Митници ", с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 233, ал. 1 от ЗМ е наложено наказание глоба в размер на 35050, 24 лв. и са отнети в полза на държавата вещите предмет на нарушението.

В касационната жалба се излагат доводи за постановяването му в нарушение на материалния закон. Касаторът счита, че неправилно е прието от районният съд, че обжалваното наказателно постановление не отговаря на законовите изисквания. Твърди се, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че се касае за нарушение, свързано с разминаване в правната квалификация на същото в АУАН и НП. Направено е искане за отмяна на оспореното решение и за постановяване на

друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление, както и за присъждане на направените по делото разноски за две инстанции.

Ответника чрез адв. Д. обосновава законосъобразност и правилност на решението и пледира за неоснователност на касационната жалба . Претендира разноски за адвокатско възнаграждение като предоставя списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна и пледира решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

С Решение № 3433/22.07.2024г., постановено по АНД № 12547/2021г. по описа на Софийски районен съд, НО, 97-ти състав, е отменил Наказателно постановление (НП № 355/2020 г., издадено от с. д. Директор на ТД Югозападна. на Агенция "Митници ", с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 233, ал. 1 от ЗМ е наложено наказание глоба в размер на 35050, 24 лв. и са отнети в полза на държавата вещите предмет на нарушението.

Районният съд е установил, че на 12.10.2020 г. около 12, 45ч. в [населено място], на МП "Летище С. ", Терминал 1, салон "Пристигане" митническите служители И. П. , Красидар Б. , К. З. и Д. А. изпълнявали служебните си задължения проверявайки пътниците пристигащи от Тел А., като П. и Б. се намирили на "Червен коридор" за деклариране. Там се явил пътник, който поискал валутна декларация, за да декларира носената от него сума пари. Била му предоставена бланка и бил поканен в стаята, обособена за извършване на митническа проверка и личен преглед. След проверка на самоличността му бил установен като С. М. М. , ЕГН [ЕГН], български гражданин. Той попълнил валутна декларация, като декларирал сумата от 20000щ. д., които получил от родителите си за лични нужди. След преброяване на сумата пътникът бил запитан какво носи в багажа си, като той отговорил "лични вещи". М. бил помолен да постави носените от него два куфара на лентата с рентгеновия апарат за рутинна митническа проверка, като било установено, че носи множество еднородни предмети, като бил попитан дали носи месо, на което М. отговорил положително. Митническите

служители помолили пътника да отвори куфара си, където било установено наличието на храна, поради което били уведомени служителите на БАБХ – д-р К., която иззела местните продукти с тегло 4, 520кг. При проверката на втория куфар били открити прозрачни вакумирани пликосе за дрехи, кито съдържаха след преброяване 5560бр. парчета от кожи с косъм, наподобяващи опашки от животно с неизвестен произход, като на въпроса "Какви са тези кожи?" пътникът отговорил, че са парчета от опашки на руски самур. От пътника били снети обяснения, в които обяснил, че отпадъците от опашки получил от приятел в И. – Е. Л., които да занесе на приятел в България – Е. Л. , като той бил само преносител и не бил информиран, че те имат някаква митническа стойност.

За извършената проверка били съставени съответните протоколи, бил извършен и личен преглед на М., а с разписка били задържани пренасяните кожи, като на М. била връчена покана да се яви за съставянето на акт на 16.10.2020 г.

На 13.10.2020 г. било изпратено уведомление до Министерство на околната среда и водите за вноса, на което постъпил отговор-уведомление, че "С. е вид от Приложение 1 към Регламент /ЕИО 3254/91 на Съвета от 4.11.91 г. относно забрана за използването на капани в Общността и внасянето в Общността на кожи и стоки, произведени от определен вид диви животни, произхождащи от страни, в които те се ловят с капани или методи за лов, които не съответстват на международните стандарти за хуманност при използването на капани, а частите от животинска кожа от този вид попадат в Приложение 2 от същия регламент, като техния внос на територията на общността също е забранен, като с оглед, че пратката не е придружена от каквито и ад е документи за произход, същата попада в обхвата на чл. 3 на Регламента и не е възможно да се приложи изключението предвидено в ал. 5".

На 16.10.20 г. бил съставен АУАН на М. за нарушение на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, връчен на упълномощен представител.

За нуждите на административнонаказателното производство била съставена оценителна експертиза, изготвена от Д. Д. и инж. Д. Д. , съгл. заключението на която митническата стока на пренасянето от М. кожи е 17525, 12 лв.

На 16.03.2021 г. било съставено НП, с което било прието, че М. е извършил нарушение на чл. 233, ал. 1 вр. ал. 3 от ЗМ, което не представлява маловажен случай, поради което на жалбоподателя била наложена глоба в размер на 35050, 24 лв. и стоките били отнети в полза на държавата.

За да отмени наказателното постановление, Софийския районен съд е приел, че са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на наказателното

постановление, касателно разминавания между АУАН и издаденото въз основа на него НП, а именно такива по отношение на мястото на извършване на административното нарушение, както и на конкретния дневен отчет, в който се твърди, че липсва съществен реквизит.

Така постановеното решение е правилно.

Наличието на разминаване при посочването на обстоятелствата, свързани с нарушението, безспорната установеност на изпълнителното деяние, времето и мястото на извършване на нарушението, обуславят извод за ненадлежно описание на противоправното деяние от обективна страна. В настоящия случай е налице разминаване в мястото на извършване на нарушението, както и на обстоятелствата за кой конкретен отчет липсва подпис на крупие. Недопустимо е разминаване между АУАН и НП в задължителните реквизити, както и административнонаказващият орган да отразява в НП обстоятелства, които липсват в АУАН. От представените доказателства е видно, че в съставения АУАН е било посочено нарушение на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, която разпоредба визира, че "Който пренесе или превози стоки през държавната граница или направи опит за това без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото извършеното не представлява престъпление, се наказва за митническа контрабанда с глоба от 100 до 200 на сто върху митническата стойност на стоките или при износ - стойността на стоките", докато в НП нарушената законова разпоредба е чл. 233, ал. 1 вр. ал. 3. Ал. 3 на сочената разпоредба повелява, че "Когато за извършване на нарушението по ал. 1 е използвано превозно или преносно средство с тайник или когато предмет на митническа контрабанда са акцизни стоки или забранени за внос или износ стоки, глобата е от 200 до 250 на сто върху митническата стойност на стоките при внос или стойността на стоките при износ, а в случаите на контрабанда на тютюневи изделия - от 200 до 250 на сто от продажната им цена", т. е. въвеждат се нови факти, а именно, че са били внесени забранени за внос стоки, за което и наказуемостта става по-строга.

Безспорно е, че НП следва да възпроизведе фактите, описващи нарушението такива, каквито са отразени в АУАН. Това императивно изискване се съдържа в разпоредбите на чл. 42, т.5 от ЗАНН относно АУАН и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН относно издаденото НП. Описанието на нарушението, както и фактите и обстоятелствата, свързани с неговото извършване, дадени в АУАН трябва да остане непроменено в издаденото въз основа на него наказателно постановление, което в настоящия случай не е сторено. В този смисъл, като е отменил наказателното постановление поради установени разминавания между АУАН и НП, СРС е постановил валидно, допустимо и правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски за адвокатско възнаграждение. Претендиращият адвокатски хонорар е в размер на 2000 лева. Неснователно се явява възражението на ответната страна за прекомерност на адвокатското възнаграждение. С оглед фактическата и правна сложност на делото и

като се съобрази разпоредбата на чл.7, ал.2 , т.4 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения настоящият съдебен състав счита, че претендираното възнаграждение в размер от 2000 лева е под минималното предвидено. Тази сума съдът приема , че е съразмерна на процесуалното представителство на жалбоподателя и на фактическата и правна сложност на делото и извършените активни процесуални действия.

Така мотивиран, Административен съд София-град, VI касационен състав на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, във вр.чл.63в от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3433/22.07.2024г., постановено по АНД № 12547/2021г. по описа на Софийски районен съд, НО, 97-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „ Митници „ да заплати в полза на С. М. М. , ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 2000 лв. за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: